

En Snedker må lime og lirke sig frem.
(Grovsmedesvendens sang) eller
(Grovsmedens sang)
1896

1.

En Snedker må lime og lirke sig frem,
En Klejnsmed må file så sindigt,
Men Grovsmedens Hammer, ja se den er slem,
Hans Slag falder mere gesvindig.
De andre må pudse og tørre, ja vel,
Men Grovsmeden piller ej efter,
Nej Grovsmeden gør det med hammeren ud
For han har de stærkeste Kræfter.

(Kor)

Men Grovsmeden gør det med hammeren ud
For han har de stærkeste Kræfter.

2.

En Skrædder må klippe og sidde på Bord,
En Maler må ådre og stryge,
En Væver må sidde med Sindighed stor,
Og Tråden kan væk fra ham fyge.
Det går for dem alle med Gnid og med Gnub,
De fidter og prikker og hæfter,
Men Grovsmeden gør det forbi i en Snub,
For han har de stærkeste Kræfter.

(Kor)

Men Grovsmeden gør det forbi i en Snub,
For han har de stærkeste Kræfter.

3.

En Skomager beger og drikker sin Most,
En Slagter i Kødet må flænse,
En Høker han lugter af Skinke og Ost,
En Garver må Huderne rense.
Den sorte Kulør som en Grovsmed kan få,
Han vasker af Fjæset bag efter,
Folk sa'e, når de så ham i Pynten at gå:
Se han har de stærkeste Kræfter.

(Kor)

Folk sa'e, når de så ham i Pynten at gå:
Se han har de stærkeste Kræfter.

4.

Lad alle de Andre kun komme, min Fa'er,
Og ville en Fægtning levere,
For Grovsmeden løfter sin Næve og sla'r
Et Slag, som kan gælde for flere.
Ja, lad der kun komme så mange der vil,
Han tæller dem ej før bag efter,
For fire ad Gangen en Grovsmed sla'r til,
For han har de stærkeste Kræfter.

(Kor)

For fire ad Gangen en Grovsmed sla'r til,
For han har de stærkeste Kræfter.

